Kamu Emekçileri Bülteni

25 Kasım uyarı grevine hazırlanalım!

Grevi adım adım örelim!

Ağustos ayında başlayan toplu görüşme sürecinde sermaye hükümeti bir kez daha kamu emekçilerinin taleplerini karşılamak istemedi. Kamu emekçilerinin sosyal haklarına, işgüvencesine, emeklilik ve sağlık hakkına göz diken sermaye devleti emekçilere sefalet ücretini reva gördü. Ücretlere yüzde 2.5+2.5 artış yaparak emekçilerle adeta alay etti.

Sermaye iktidarı bırakalım yeni haklar vermeyi, olanları da gaspetmek niyetinde. Kapitalizmin krizini ağır ve kölece çalışma koşullarıyla, artan zam ve vergilerle işçi ve emekçilere fatura etmeye çalışan sermaye iktidarı, performansa göre ücretlendirmeyi, sözleşmeli istihdamı, grevli-toplu toplusözleşmeli sendika hakkının tanınmamasını, mezarda emekliliği, düşük ücreti, esnek çalışma koşullarını kamu emekçilerine dayatmaktadır. Hakkını arayan emekçileri ise sürgün ve soruşturmalarla yıldırmaya çalışmaktadır. Her gün çalışma ve yaşama koşullarımız daha da ağırlaştırılmakta, sosyal yıkım saldırılarıyla geleceğimiz çalınmaktadır.

Böylesi önemli bir süreçte kamu emekçilerinin fiili-meşru mücadelesi sonucunda kurulan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ile Türkiye Kamu Çalışanları Konfederasyonu (Kamu-Sen), toplu görüşme sürecinde hükümetin taleplerini ciddiye almaması üzerine 25 Kasım günü bir günlük uyarı grevi gerçekleştirme kararı aldılar.

Ama bizler biliyoruz ki, mücadeleci bir çizgi izleyen KESK artık bu görevini yerine getirmemektedir. Kamu-Sen ise baştan beri devlet eliyle kurdurulmuştur. Çünkü devlet, hakları için mücadele eden kamu emekçilerini denetim altına almak istemiştir. Bunun için Kamu-Sen'i, idari amirlerine ve bürokratlarına kurdurmuştur. 25 Kasım uyarı grevi kararına ortak olmayan Memur-Sen yönetimi ise hükümetle işbirliği halindedir ve emekçilere yönelik saldırıların önünü düzlemektedir. Memur-Sen ve Kamu-Sen'in toplu görüşme sürecinde sermaye hükümetinin işini kolaylaştıran, kamu emekçilerinin hak ve taleplerini kazanmak için kararlı bir mücadele yürütmeyen pratiği ortadadır.

Ancak kamu emekçilerinin hak ve talepleri Kamu-Sen ve Memur-Sen'in yönetimlerinde bulunan, işbirlikçi sendikal anlayışlara bırakılamaz. Saldırıların ve hak gasplarının muhatabı doğrudan kamu

emekçileridir, mücadeleyi örgütlemesi ve sendikalarına sahip çıkması gerekenler de onlardır.

Sendikaların tüm eksiklerine rağmen aldığı 25 Kasım uyarı grevi kararı oldukça anlamlıdır. Ancak önemli olan grev kararını almak değil bu kararı hayata geçirecek bir örgütlülük yaratmak ve hazırlık içinde olmaktır. Bu hazırlığı yerine getirmek de, sendikaları mücadeleci bir çizgiye çekmek de bizlerin görevidir. Sendikalarda örgütlü olmak sadece üye aidatlarının ödenmesi ile sınırlı değildir. Örgütlü olmak demek işyerinde, sendikanda, yaşamın tüm alanlarında emekten, emekçiden yana tutum almak, haklının yanında olmak ve bunun için mücadele etmek demektir.

Ağır çalışma ve yaşama koşulları altında bunalan kamu emekçileri olarak artık bu gidişe dur demeli, hak ve taleplerimiz uğruna mücadeleye atılmalıyız. 25 Kasım uyarı grevini bir başlangıç kabul etmeliyiz.

25 Kasım grevini örgütlemek için tabanda birleşelim, grev ve direniş komiteleri kuralım!

Sermaye iktidarının sosyal yıkım saldırıları sendikalı-sendikasız, işgüvenceli-işgüvencesiz tüm kamu emekçilerini ilgilendirmektedir. Dolayısıyla kamu hizmeti üreten tüm emekçiler olarak tabanda birleşmeli, ortak talepler etrafında mücadeleyi ortaklaştırmalıyız. 25 Kasım uyarı grevini sonrasıyla birlikte tabanda ortak örgütlemeliyiz.

Mücadeleyi ortaklaştırmak ancak işyerlerinde ortak örgütlülükler yaratmakla mümkündür. Bunun için işyerlerindeki tüm emekçilerin iradesinin temsil edildiği, kararların ortak alındığı grev ve direniş komiteleri kurmalı, sendikalı-sendikasız, kadrolu-sözleşmeli tüm kamu emekçilerini komiteler aracılığıyla sürecin bir parçası ve öznesi yapmalıyız.

25 Kasım eylemini güçlendirmek için!

25 Kasım uyarı grevi kararını alan sendika konfederasyonları, sadece kamu emekçilerinin tabanda birliğini sağlayacak işyeri örgütlülüklerini değil aynı zamanda eylemin ön sürecini ve sonrasını da boşlukta bırakmışlardır. Her iki konfederasyon da ön sürecinde eylem programını ortaklaştırmamış, sadece 25 Kasım gününde ortaklaşmışlardır. Bu eksik bir tutumdur.

Zira 25 Kasım grevinin güçlü ve kitlesel geçmesi, etkili olabilmesi için ön sürecinin işyerlerinde,

sektörlerde adım adım örgütlenmesi ve ortaklaştırılması gerekmektedir. Bunun koşullarından birisi grev ve direniş komitelerinin kurulmasıysa diğeri de işyeri toplantıları, gezileri ve eylemleriyle canlı ve dinamik bir ön sürecin örgütlenmesidir.

25 Kasım bir uyarı grevidir ve bir günlük işbırakma şeklinde gerçekleşecektir. Herşeyden önce eğer 25 Kasım bir günlük uyarı greviyse ve kamu emekçilerinin taleplerini etkili bir eylemle gündemleştireceği bir süreç olacaksa, taleplerin karşılanmaması durumunda kamu emekçilerinin tutumunun ne olacağı bugünden ilan edilmelidir. Kamu emekçileri olarak bizler 25 Kasım'ın bir başlangıç olduğunu, sermaye hükümetinin geri adım atmaması durumunda süresiz iş bırakma eylemiyle mücadeleye devam edeceğimizi bugünden ilan etmeliyiz, sendikalarımızı bu doğrultuda karar almaya zorlamalıyız.

Bugünden yapılan her eylemde, etkinlikte, toplantıda 25 Kasım'dan sonra süresiz iş bırakmaya doğru yürümemiz gerektiğini anlatmalıyız.

Sürgün ve soruşturmalara karşı fiili tepkiler örgütlemeliyiz!

Bugünden düşünülmesi ve planlanması gereken bir diğer önemli konu da eylem sonrası yaşanabilecek soruşturma ve sürgün terörüne karşı neler yapılabileceğinin tartışılmasıdır. Hatırlanacağı gibi geçmişte yaşanan kitlesel iş bırakma eylemlerinin ardından sermaye devleti adli ve idari davalarla ve soruşturmalarla, sürgünlerle kamu emekçileri hareketini ezmeye çalışmıştı. Bu anlamda sendikalar

işin sadece hukuksal boyutuyla ilgilenmişti. Soruşturma ve sürgün terörüne karşı mücadele sadece hukuksal zeminle sınırlandırılmamalıdır. Fiili bir takım eylemlerle saldırının göğüslenmesi için bugünden hazırlık yapılmalıdır. Bu nedenle işyerlerimizde sürgün ve soruşturmalara karşı iş yavaşlatma, işgal, yürüyüşler, oturma eylemleri gibi kitlesel katılımlı fiili eylemleri bugünden gündemleştirmeliyiz.

Umutsuzluğu kırmak,
kamu emekçilerine güven vermek,
haklarımızı kazanmak için görev başına!

Kamu emekçileri hareketinin uzun bir dönemdir geriye çekildiğini, işyerlerimize umutsuz bir havanın hakim olduğunu biliyoruz. Ama tablonun bu hale gelmesinden bizler de sorumluyuz. Bu olumsuz ruhhalini dağıtmanın, kamu emekçilerine güven vermenin ve mücadelenin öznesi yapmanın yolu her ilde, sendikada, şubede ve işyerinde tabanda emekçilerin birliğini sağlamaktan geçmektedir. Bunun için ilk önce kendimizdeki umutsuzluğu kırmalı, bir an önce harekete geçmeliyiz.

Hiç vakit kaybetmeden işyerimizdeki, sendikamızdaki sendikalı-sendikasız tüm emekçi kardeşlerimizle biraraya gelelim, 25 Kasım uyarı grevini, öncesi ve sonrasıyla birlikte kitlesel ve güçlü örgütlemek için grev ve direniş komiteleri kuralım, neler yapabileceğimizi tartışalım!

Sosyalist Kamu Emekçileri

Kamu emekçilerinin mücadele tarihinden...

- Sendikaların taraf kabul edilmesi ve hükümetin toplu sözleşme masasına oturması talebiyle 15 Haziran 1991'de başlayan kamu emekçilerinin yürüyüşü 22 Haziran günü Çalışma Bakanlığı önünde 20 bin kamu emekçisinin katılımıyla son buldu.

- 15 Temmuz 1992'de "hak direnişi" olarak gerçekleştirilen ilk iş bırakma eylemi, kamuoyundabüyük destek buldu.

- 1 Temmuz 1993 tarihinde Türkiye'nin çeşitli illerinden yola çıkan kamu emekçileri 3 Temmuz 1993 günü Ankara'da taleplerini hükümete ilettiler. Hükümetin taleplerini yerine getirmemesi durumunda "üretimden gelen güçlerini" kullanacaklarını ilan eden kamu emekçileri 15 Temmuz'da Türkiye genelinde telgraf çekme, iş bırakma ve yemek boykotu gibi eylemler gerçekleştirdiler.

- Kamu emekçileri 29-30 Temmuz 1993'te iş bırakarak taleplerini dile getirdiler.

- İşçi sendikalarıyla birlikte alınan karar doğrultusunda 5 Nisan 1994 ekonomik paketini protesto eden kamu emekçileri 20 Temmuz'da iş bırakarak alanlara çıktılar.

- Taleplerinden vazgeçmeyen kamu emekçileri 20 Aralık 1994'te ülke genelinde iş bırakarak bir kez daha kamuoyunun gündemine girdiler. 20 Aralık eylemi kamu emekçilerinin ve işçi sınıfının mücadelesinde yeni bir dönemin başlangıcı oldu.

- Kamu emekçileri 1 Mart 1995'te bir kez daha bir günlük iş bırakma kararı alarak taleplerini haykırdılar. Kamu emekçileri taleplerinin karşılanmaması durumunda 17 Haziran'da diğer illerden gelen kamu emekçileriyle birlikte iki gün Kızılay Meydanı'nda oturma eylemi gerçekleştireceklerini, 19 Haziran'da ise iş bırakacaklarını ilan ettiler.

- 16-17 Haziran'da ise 150 bin kamu emekçisi 2 gün boyunca Kızılay'da oturma eylemi yaptı.

- 18 Nisan 1996'da özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasızlaştırma saldırısına ve hükümetin savaş politikasına karşı kamu emekçileri iş bıraktı.

- 11 Aralık 1997'de kamu emekçileri sefalet ücretini protesto etmek için ülke genelinde iş bıraktı.

- Kamu emekçileri 4-5 1998'de Kızılay Meydanı'nda sahte sendika yasası geri çekilene kadar oturma eylemi yaptı.

- 1 Aralık 2000 tarihinde kamu emekçileri bir kez daha ülke genelinde bir gün iş bıraktı. 500 bin kamu emekçisi o gün hizmet üretmedi. Ülke genelinde eylemlere 1 milyon kişi katıldı.

- Kamu emekçileri 22 Haziran 2001 tarihinde iş bırakarak Ankara'ya geldiler. Güvenpark'ta oturma eylemi başlattılar. 25 Haziran'a kadar süren oturma eyleminin hedefinde bir kez daha sahte sendika yasası vardı.

- 17 Ekim 2002'de kamu emekçileri ülke genelinde iş bırakarak sermaye iktidarını uyardı.

- 14 Mart 2006'da kamu emekçileri "insanca yaşam için" hizmet üretmedi.

- 14 Mart 2008'de ülke genelinde kamu emekçileri talepleri için iş bıraktı.

25 Kasım uyarı grevine giderken acil ve güncel taleplerimiz:

- Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!
- Tüm çalışanlar için grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı! Sınırsız grev ve genel grev hakkı!
- Emperyalistlerle açık-gizli tüm antlaşmalar iptal edilsin!
- İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist mali kuruluşlarla kölece ilişkilere son verilsin!
- Dış borç ödemeleri durdurulsun! Tüm dış ve iç borçlar geçersiz sayılsın!
- Herkese iş, tüm çalışanlara işgüvencesi!
- 4 B ve 4 C'liler, 4924 Sayılı Kanuna tabi olanlar ve 657 Sayılı Kanunun 86. Maddesi'ne tabi olarak çalıştırılanlar kadroya alınsın! Kamuda personel açığı kapatılsın!
- Kamu Yönetimi Reformu, performansa göre ücretlendirme, TKY, Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı vb. geri çekilsin!
- İşten atmalar durdurulsun!
- Özelleştirme, taşeronlaştırma uygulamalarına son verilsin!
- Baskı, sürgün, tutuklamalar ve göreve son vermeler durdurulsun!
- Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!
- Herkese parasız eğitim ve sağlık hizmeti!
- Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.) Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödensin!
- Her türlü dolaylı vergi kaldırılsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!
- Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği!
- 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!
- İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!
- Eşit işe eşit ücret!
- Her türlü fazla mesai yasaklansın!
- Doğumdan önce ve sonra 3'er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım! Kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları!

Kamu Emekçileri Bülteni 33 * Fiyatı: 25 YKr * Ekim 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Molla Şeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92